

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

22 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion,

judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Russu Vitalie în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 30 decembrie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui,

Vdovicenco Serghei xxxxxxxxxxxxxxxxx

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 29.09.2018 – 30.12.2020;

Instanța de apel: 20.01.2021 - 06.04.2021;

Instanța de recurs: 07.06.2021 – 22.11.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 decembrie 2020, Vdovicenco Serghei, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal și în baza acestei Legi, i-a fost stabilită pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat din contul lui Vdovicenco Serghei în beneficiul statului suma de 1808 lei, cu titlul cheltuielilor judiciare.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Vdovicenco Serghei, la data de 15 august 2018, aproximativ la orele 20:40, aflându-se în fața porții casei de locuit situate pe adresa str. xxxxxxx, or. xxxxx, mun. Chișinău, având asupra sa un cuțit de bucătărie, l-a amenințat cu omor pe Piceriga Ivan, existând pericolul realizării acestei amenințări.

În continuare, instanța de fond a statuat că, "De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Vdovicenco Serghei au fost calificate ca amenințarea cu omor, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări, și încadrate în baza art. 155 Cod penal".

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Vitalie Russu în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea integrală a sentinței cu emiterea unei noi decizii, privind achitarea lui Vdovicenco

Serghei.

3.1 În motivarea apelului, avocatul a invocat că:

- instanța nu a examinat obiectiv și elucidat pe deplin toate probele pertinente și concludente care au importanță nemijlocită pentru examinarea obiectivă a litigiului, nu a studiat profund esența problemei, aplicând eronat normele materiale, procedurale cât și internaționale;

- instanța s-a limitat în exclusivitate numai la declarațiile părții vătămate, care consideră că s-au dovedit a fi divergente, inclusiv se contrazic în mod direct cu declarațiile date de către inculpat;

- partea vătămată a indus organul de urmărire penală și instanța de judecată în eroare, nefiind relatate corect și detaliat toate circumstanțele petrecute în ziua incidentului, ceea ce consideră că este o încălcare fundamentală a normelor procesuale cât și a convenției pentru apărarea dreptului omului;

- au fost administrate probe insuficiente pentru ai dovedi vinovăția inculpatului, folosindu-se de situația că inculpatul nu poate citi și scrie deloc, astfel fiind introduse în procesul verbal de audiere în calitate de bănuit, acele depoziții care respectiv le erau convenabil ofițerilor de urmărire penală, ceea ce este inadmisibil, într-un stat de drept și democratic;

- pe procesul verbal de examinarea a obiectului lipsește semnătura atât a inculpatului cât și reprezentantului său, ceea ce este o încălcare fundamentală a normelor procesual penal;

- constată o neconcordanță în depozițiile expuse atât de partea vătămată, cât și a martorului, cu acțiunile efectuate de către colaboratorii organelor de drept. Atât depozițiile martorului cât și a părții vătămate, prin care au menționat că, au văzut un obiect în mâna inculpatului asemănător cu cuțitul, nu s-a confirmat. Ceea ce denotă faptul că, inculpatul de facto în mâna nu a avut cuțit. În astfel de circumstanțe, organul de urmărire penală, în urma raportului de expertiză, urma să întreprindă toate măsurile posibile, de constatarea a obiectului pe care îl deținea inculpatul în mâna, ceea ce ultimii nu au efectuat;

- acuzațiile aduse inculpatului sunt arbitrare și contrare obligației organelor de urmărire penală de a activa în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită sau învinuită.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2021 a fost admis apelul avocatului Russu Vitalie, în numele inculpatului Vdovicenco Serghei, casată total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vdovicenco Serghei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal și în baza acestei Legi, i-a fost stabilită pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat din contul lui Vdovicenco Serghei în beneficiul statului

suma de 1808 (una mie opt sute opt) lei cu titlul cheltuielilor judiciare.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

4.1 *Instanța de apel* a constatat că prima instanță la adoptarea sentinței nu a ținut cont de prevederile art.101 alin. (1), art. 384 alin. (3), art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală.

Concluziile primei instanțe cu privire la condamnarea inculpatului Vdovicenco Serghei sunt neîntemeiate, nu a constatat fapta comisă de către inculpat, or, nu „...este învinuit...” sau „...De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Vdovicenco Serghei au fost calificate ca...”, deoarece prin astfel de constatări se demonstrează nevinovăția inculpatului, dar nu se emite sentință de condamnare. Astfel, a pus la baza sentinței de condamnare însușindu-și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale făcute de către organul de urmărire penală și nu a dat o apreciere proprie circumstanțelor constatate.

Prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită prevederilor legale ce guvernează speța dedusă judecății.

Instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 24, 27, 99-101 ale Codului de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, a constatat că, *Vdovicenco Serghei, la data de 15 august 2018, aproximativ la orele 20:40, aflându-se în fața porții casei de locuit situate pe adresa str. Tineretului 28, or. Cricova, mun. Chișinău, având asupra sa un cuțit de bucătărie, l-a amenințat cu omor pe Piceriga Ivan, existând pericolul realizării acestei amenințări.*

Instanța de apel a concluzionat despre existența în acțiunile inculpatului Vdovicenco Serghei a infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, după indicii calificativi, amenințarea cu omor, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări.

În ședința instanței de apel inculpatul Vdovicenco Serghei, nu s-a prezentat, în privința lui fiind pornit dosar de căutare, însă potrivit declarațiilor date în cadrul urmăririi penale, ultimul a declarat că, la data de 15 august 2018, aproximativ la orele 19:00, mergând spre casă, s-a întâlnit cu Piceriga Andrei, pe care l-a întrebat de ce îl învinuiește că i-a furat niște bunuri. Acesta nu i-a spus nimic, dar a început să lovească cu mâini și picioarele, la început a lovit în față, după lovituri a căzut jos, apoi l-a lovit cu picioarele. Peste 3 minute și-a revenit, s-a ridicat de jos, era plin de sânge, sa dus, s-a spălat și a plecat la domiciliul cet. Piceriga să se clarifice de ce l-a bătut. El nu a ieșit și la un moment dat a venit poliția, care l-a reținut.

Vinovăția inculpatului s-a considerat a fi dovedită prin următoarele mijloace de probă: declarațiile părții vătămate Piceriga Ivan; declarațiile martorului Lisagor Valentina; proces-verbal de percheziție corporală din 16.08.2018, potrivit căruia, ca rezultat al percheziției corporale a persoanei, la Vdovicenco Serghei a fost depistat un cuțit de bucătărie cu mâner

asemănător cu lemnul de culoare cafenie (f.d.24); proces-verbal de confruntare între Piceriga Ivan și Vdovicenco Serghei (f.d.44); raportul de expertiză judiciară nr.201802P3069 din 21.08.2018, din care rezultă că, la Vdovicenco Serghei au fost depistate leziuni corporale care se califică ca vătămare corporală neînsemnată, iar ținând cont de numărul leziunilor, se poate de presupus că au fost aplicate cel puțin patru lovituri. Regiunile anatomice unde sunt localizate sunt accesibile pentru mâna proprie, iar cauzarea acestor leziuni în urma căderii din poziție ortostatică, se exclude (f.d.48-49); proces-verbal privind colectarea mostrelor (fișa dactiloscopică) (f.d.19,52); raport de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-3936 din 05.09.2018, potrivit cărui, pe cuțitul ridicat în urma percheziției corporale a cet. Vdovicenco Serghei, nu s-au relevat careva urme papilare valabile (f.d.56-57); proces-verbal de examinare a obiectului din 10.09.2018 cu planșa ilustrativă, din care se vede, că cuțitul are lungimea de 30 cm, iar lungimea lamei este de 19-20 cm. (f.d.66-67).

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută la art. 155 Cod penal, pe semnele: amenințare cu omor dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări, s-a reținut prezența în faptele inculpatului a tuturor elementelor și semnelor calificative ale infracțiunii incriminate.

Astfel, s-a menționat că existența pericolului de a fi realizată amenințarea cu omor constituie circumstanța, acel semn obligatoriu, care întregeste latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 155 Cod penal, în speță, inculpatul Vdovicenco Serghei, în urma unui conflict cu partea vătămată, s-a întors la fața locului cu un cuțit în mână și strigând în adresa lui Piceriga Ivan că îi va tăia gâtul, cât și persoanelor prezente la fața locului că-i va tăia pe toți, acesta fiind în stare de ebrietate, nu-și controla acțiunile, ceea ce a impus-o pe martorul Lisagor Valentina să închidă poarta, iar socrul părții vătămate l-a luat pe Piceriga Ivan în ogradă, cerându-i inculpatului să se liniștească. Acțiunile inculpatului Vdovicenco Serghei prezentau pericol de a-și realiza amenințările, or, fiind cunoscut în localitate ca o persoană agresivă și care anterior a mai amenințat localnicii, având asupra sa un cuțit de bucătărie de dimensiuni mari, manifestând un comportament agresiv și neadecvat, striga în adresa părții vătămate amenințări că îi va tăia gâtul, provocându-i ultimului stare de temere pentru siguranța vieții.

S-a notat că aceste împrejurări se mai confirmă și prin procesul-verbal de confruntare dintre inculpatul Vdovicenco Serghei și martorul Ceremuș Lilia, care a declarat că au sărbătorit împreună ziua sa de naștere, unde au consumat băuturi alcoolice și a confirmat că, inculpatul după ce a plecat peste 5 minute a revenit, a intrat în casă a luat un cuțit de bucătărie și a comunicat că, pleacă să-i taie unei persoane gâtul. Tot acest martor a menționat că, careva leziuni pe fața inculpatului nu a văzut, astfel se resping argumentele apelului precum că, instanța de fond, la pronunțarea sentinței s-a limitat doar la declarațiile părții vătămate și care se contrazic cu declarațiile inculpatului.

S-a conchis că din declarațiile părții vătămate făcute atât în cadrul cercetării judecătorești, cât și la faza urmăririi penale, rezultă că Piceriga Ivan a perceput mesajul lui Vdovicenco Serghei de amenințare cu omor ca fiind unul real și iminent, nefiind în stare să înlăture pericolul real venit din partea ultimului, a fost nevoit, atât el, cât și copiii acestuia să stea ascunși până la sosirea echipajelor de poliție.

În susținerea argumentului privind existența pericolului realizării amenințărilor de către Vdovicenco Serghei, instanța de apel a reținut următoarele circumstanțe constatate în cadrul cercetării judecătorești: existența conflictului anterior între inculpat și partea vătămată, persoana agresorului, și anume că Vdovicenco Serghei anterior a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin. (4) Cod penal, fiind condamnat prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12.02.2008, la 13 ani închisoare, cu antecedente penale nestinse potrivit prevederilor art. 111 CP, iar de către localnici este caracterizat ca o persoană agresivă, ceea ce rezultă din declarațiile martorului Lisagor și părții vătămate Piceriga.

S-a conchis că inculpatul Vdovicenco Serghei, își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient, survenirea acestora, or, fiind anterior condamnat pentru vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, soldată cu decesul victimei, ultimul cunoaște cu certitudine care sunt urmările acțiunilor sale infracționale. Totodată inculpatul și-a realizat intenția sa criminală, inspirându-i frica părții vătămate Piceriga Ivan, așa ca ultimul a fost nevoit să se ascundă de inculpat și să aștepte venirea poliției pentru a curma acțiunile lui Vdovicenco Serghei.

A fost respins argumentul apărării precum că, pe cuțit, potrivit raportului de expertiză nu au fost depistate urme papilare ale inculpatului, fapt ce constituie temei de a considera că inculpatul nu l-a amenințat cu acest cuțit, or, toți martorii au declarat că, inculpatul avea asupra sa cuțitul cu care l amenința pe partea vătămată Piceriga Ivan.

A fost respins și argumentul precum că, pe procesul verbal de examinarea a obiectului lipsește semnătura inculpatului și a reprezentantului său, ceea ce este o încălcare fundamentală a normelor procesual penal, or, studiind procesul-verbal de examinare a obiectului din 10.09.2018 (f.d.66), instanța de apel nu a constatat careva temei din cele prevăzute de art. 251 Cod de procedură penală, pentru declararea nulității acestui act procesual, acesta conține datele obligatorii specificate la art. 260 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, iar participarea învinuitului nefiind obligatorie. Totodată, potrivit procesului-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală (f.d.72), Vdovicenco Serghei, fiind asistat de către apărătorul său, nu au înaintat careva obiecții la materialele cauzei și conținutul acestora.

În acest sens instanța de apel a respins și argumentul apărării cu

referire la faptul că inculpatul nu poate citi și a scrie deloc, astfel fiind introduse în procesul-verbal de audiere a bănuitului, acele depoziții care respectiv le erau convenabil ofițerilor de urmărire penală, or, s-a constatat că acest proces-verbal la fel nu a fost contestat în ordinea prevăzută de lege, atât pe parcursul urmăririi penale, cât și la primirea rechizitoriului, ceea ce denotă că, inculpatul a dat aceste declarații.

Instanța de apel a considerat că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința inculpatului, Vdovicenco Serghei nu poate fi atins decât prin aplicarea pedepsei penale cu închisoarea.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont că, infracțiunea prevăzută de art. 155 Cod Penal se califică de art. 16 alin. (3) Cod penal -ca infracțiune mai puțin gravă, de forma vinovăției comiterii infracțiunii - cu intenție, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de circumstanțele cauzei legate de scopul și motivele faptei, de comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii – sustragerea de la judecată, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea.

Instanța de apel a ținut cont și de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, astfel reținând faptul că, inculpatul Vdovicenco Serghei nu a recunoscut vina în comiterea faptelor infracționale incriminate acestuia că, dânsului i se impută săvârșirea unei infracțiuni mai puțin gravă, că în privința acestuia nu au fost reținute careva circumstanțe atenuante, ca circumstanță agravantă s-a reținut prezența antecedentului penal, nu este angajat în câmpul muncii, nu are persoane la întreținere, fiind condamnat la privațiune de libertate pentru comiterea unei infracțiuni îndreptată împotriva persoanei, care s-a soldat cu decesul victimei, nu a pășit pe calea corijării, comițând repetat o infracțiune mai puțin gravă îndreptată împotriva persoanei, astfel a aplicat inculpatului Vdovicenco Serghei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, considerând că constituie o pedeapsă echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod Penal.

5. *Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar* de către avocatul Russu Vitalie în numele inculpatului prin care invocând incidența dispozițiilor art. 420 alin. (1), 435 alin. (2) Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței primei instanțe și deciziei instanței de apel, cu pronunțarea hotărârii de achitare a inculpatului Vdovicenco Serghei de sub învinuirea în baza art. 155 Cod penal.

5.1 *În susținerea recursului avocatul a invocat că:*

- instanțele inferioare nu au examinat obiectiv și nu au elucidat pe deplin toate probele pertinente și concludente care au importanță nemijlocită

pentru examinarea obiectivă a cauzei penale, nu au studiat profund esența problemei, aplicând eronat normele materiale, procedurale cât și internaționale;

- instanțele s-au limitat în exclusivitate numai la declarațiile părții vătămate, declarațiile căruia consideră că sunt divergente și care se contrazic în mod direct cu declarațiile date de către inculpat;

- consideră că partea vătămată a indus în eroare organul de urmărire penală și ulterior instanța de judecată, nefiind relatate corect și detaliat toate circumstanțele petrecute în ziua incidentului;

- apreciază că organul de urmărire penală s-a limitat în exclusivitate la declarațiile părții vătămate, administrând probe insuficiente pentru ai dovedi vinovăția inculpatului, folosindu-se de situația că inculpatul nu poate citi și scrie deloc, astfel fiind introduse în procesul verbal de audiere în calitate de bănuț, acele depoziții care respectiv le erau convenabil ofițerilor de urmărire penală;

- indică că potrivit declarațiilor părții vătămate, a menționat asupra faptului că inculpatul la amenințat cu un obiect asemănător cu cuțitul, care de facto nici nu l-a văzut la inculpat, astfel consideră că în toate depozițiile sale, partea vătămată avea doar suspiciuni referitor la obiect. Atrage atenția că inculpatul nu era agresiv, și nu a avut care-va intenții de aplicare a leziunilor corporale părții vătămate, opus fiind comportamentul ultimei, care, nefiind agresat, neavând nici un pericol din partea inculpatului, fără motiv, i-a aplicat ultimului mai multe lovituri cu palma pe diferite părți ale corpului;

- apreciază drept contradictorii și declarațiile martorului Lisagon Valentina;

- subliniază concluziile raportului de expertiză judiciară efectuat la 05.09.2018 potrivit căruia pe cuțitul ridicat în cadrul procesului verbal de percheziție corporală a inculpatului, prezentat spre examinare, în urma preluării cu valori de cyanoacrylate, nu s-au relevat careva urme papilare valabile;

- în virtutea probatoriului administrat consideră că inculpatul nu a avut intenția și nici nu a comis vreo infracțiune;

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi Sergiu, care apreciază recursul drept vădit neîntemeiat și solicită a fi declarat inadmisibil.

7. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că

recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol. În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul nu invocă vreun temei de drept concret din cele 16 prevăzute la alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, însă reieșind din motivarea acestuia reiese că avocatul Russu Vitalie solicită ca inculpatul Vdovicenco Serghei să fie achitat, întrucât în opinia acestuia instanțele de judecată eronat au apreciat probele administrate în speța dată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Prevederile art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, stabilesc că decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit notează că motivarea unei hotărâri reprezintă un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Analizând conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit constată că apărarea critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu constituie temei de casare prevăzut la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Tot la acest capitol, Colegiul penal lărgit reieșind din criticile apărătorului invocate în recurs sub aspectul vizat mai sus, reține că acestea se referă în mare parte la chestiunea de reținere în acțiunile inculpatului Vdovicenco Serghei a componentelor laturii obiective și laturii subiective, în

concret lipsa urmelor papilare pe cuțit și nemijlocit lipsa cuțitului în mâinile inculpatului cât și lipsa în acțiunile acestuia a intenției de comitere a infracțiunii, ceea ce în opinia recurentului răstoarnă învinuirea adusă.

Asupra criticilor invocate, instanța de recurs apreciază ca semnalarea unei erori de drept prin prisma cazului de casare stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, motiv din care recursul declarat este examinat sub acest aspect.

Așadar, cu referire la incidența temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care de fapt este semnalat în speță de către recurent, Colegiul penal lărgit menționează că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Analizând circumstanțele și materialele cauzei, în raport cu argumentele expuse de apărătorul inculpatului prin prisma temeiului pentru recurs semnalat, Colegiul consideră că, în prezenta speță criticile ultimului sânt nefondate, deoarece instanța de apel justificat a ajuns la concluzia de a casa sentința adoptată de prima instanță, pronunțând o hotărâre nouă prin care Vdovicenco Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, cu constatarea și reținerea stării de fapt, și de drept, în care sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii menționate.

Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel judecând apelul declarat în speța dată, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate în prezenta cauză, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, atât pe cele obținute în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării suplimentare în ordine de apel, atât ale acuzării cât și ale apărării, stabilind aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Vdovicenco Serghei la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal.

Reieșind din partea motivată a deciziei atacate, Colegiul atestă că, instanța de apel în urma verificării cumulului de probe a concluzionat despre existența în acțiunile inculpatului Vdovicenco Serghei a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, după indicii calificativi, amenințarea cu omor, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări.

În opinia Colegiului penal lărgit, în speța deferită judecării, instanța de apel a avut suficiente temeiuri de a constata că, inculpatul a săvârșit fapta imputată, prin amenințarea părții vătămate, existând pericolul realizării acesteia, învederând cumulul de probe administrate și analizate în hotărârea adoptată, menționate și în pct. 4.1 al prezentei decizii, din care motiv instanța

de recurs nu se va îndepărta de la aceste concluzii, ținând cont de jurisprudența CtEDO, potrivit căreia în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de casație poate în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției instanței inferioare (*hotărâri CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Heile contra Finlandei*).

În această ordine de idei, instanța de recurs menționează că instanța de apel a considerat vinovăția inculpatului ca fiind dovedită prin următoarele mijloace de probă: declarațiile părții vătămate Piceriga Ivan; declarațiile martorului Lisagor Valentina; proces-verbal de percheziție corporală din 16.08.2018, potrivit căruia, ca rezultat al percheziției corporale a persoanei, la Vdovicenco Serghei a fost depistat un cuțit de bucătărie cu mâner asemănător cu lemnul de culoare cafenie (f.d.24); proces-verbal de confruntare între Piceriga Ivan și Vdovicenco Serghei (f.d.44); raportul de expertiză judiciară nr.201802P3069 din 21.08.2018, din care rezultă că, la Vdovicenco Serghei au fost depistate leziuni corporale care se califică ca vătămare corporală neînsemnată, iar ținând cont de numărul leziunilor, se poate de presupus că au fost aplicate cel puțin patru lovituri. Regiunile anatomice unde sunt localizate sunt accesibile pentru mâna proprie, iar cauzarea acestor leziuni în urma căderii din poziție ortostatică, se exclude (f.d.48-49); proces-verbal privind colectarea mostrelor (fișa dactiloscopică) (f.d.19,52); raport de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-3936 din 05.09.2018, potrivit cărui, pe cuțitul ridicat în urma percheziției corporale a cet. Vdovicenco Serghei, nu s-au relevat careva urme papilare valabile (f.d.56-57); proces-verbal de examinare a obiectului din 10.09.2018 cu planșa ilustrativă, din care se vede, că cuțitul are lungimea de 30 cm, iar lungimea lamei este de 19-20 cm. (f.d. 66-67).

În viziunea recurentului, instanța de apel nu a dat aprecierea probelor administrate la judecarea cazului, însă autorul recursului nu indică concret care ar fi eroarea admisă de către instanța de la elucidarea probelor, în ce constă aplicarea eronată a normelor materiale, procedurale cât și internaționale, în ce constă divergența declarațiilor părții vătămate, martorului Lisagon Valentina, prin ce se manifestă expunerea denaturată a faptelor constatate de către instanțele de judecată. De asemenea avocatul în recursul său a concluzionat că, în virtutea probatoriului administrat inculpatul nu a avut intenția și nici nu a comis vreo infracțiune.

În sensul criticilor aduse, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar

convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Ținând cont de cele expuse mai sus și constatând, că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Vdovicenco Serghei, nefiind identificată de instanța de recurs vreo eroare gravă de fapt, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate, prin prisma temeiului de casare invocat și semnalat de către recurent și prevăzute la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Analizând argumentele recursului declarat în coraport cu partea descriptivă a deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit constată că avocatul în recursul ordinar declarat reiterează aceleași argumente invocate în apel, asupra cărora instanța de apel s-a expus în mod clar și concis.

Totodată, Colegiul penal constată că, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanța apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 4.1 din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei penale de referință care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Mai mult, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță

inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Generalizând cele expuse, instanța de recurs consideră, că nu a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare în sensul casării deciziei contestate prin prisma celor invocate de către apărătorul inculpatului.

În cele din urmă, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursul declarat de către avocat în numele inculpatului, este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Russu Vitalie în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui *Vdovicenco Serghei xxxxx*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **17 decembrie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion